

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri S. J. Instructio [!] Poenitentis,
Confessarii, Et Parochi**

Segneri, Paolo

Augustae Vindelicorum ; Dilingae, 1696

Caput I. Invitatur Pœnitens ad Confessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52749](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52749)

CAPUT I.

Invitatur Pœnitens ad Confessionem.

SI quis ex eorum numero
sub furca constitutus la-
queo in collum injecto
jam jam ultimum expe-
ctaret supplicium, nihil
ipsi accidere posset opta-
tius, quam si liceret vitam servare. Quod
si inspectatus advolaret nuntius, qui
non modò condonata pœnæ gratiam
asserret captivo, verùm etiam eum à
Principe filij loco adoptatum, inque re-
gno heredem electum esse denuntiaret,
difficiliter fidem daret affirmanti; imò,
si crederet, grande foret periculum, ne
vitam, quam reliquit carnifex, eidem
immodicum eriperet gaudium. Si par-
va magnis licet componere, & tempora-
lia æternis, hoc ipsum in peccatore
facta operatur Confessio; Is enim ex in-
felici reorum conditione, & mancipio-
rum, condemnatus, ut perpetuum fieret
Sathanæ ludibrium, subitò ac in mo-
mento ad dignitatem filij DEI evehitur.
Major longè est ista felicitas, quam Io-
sephi Egyptij, cum ex carcere detractis
vinculis eductus in regio throno collo-
cicaretur. Summa quoque cum admi-
ratione hoc loco id ipsum spectatur. *Mi-
si Rex & solvit eum & non suffecerat
istud, Constituit eum Dominum domus
sue, & Principem omnis possessionis sue.
Gen. 41.* Forsitan non satis perspexisti,
quantum malum sit vivere in statu pec-

cati mortiferi, cujus ego tibi suo tem-
pore fusioem declarationem dare non
intermittam. Interea scire te hoc ve-
lim. Peccatum mortale summum ac
maximum est malum omnium, summa
execratio & extrema infelicitas, quod a-
nimabus nostris potest accidere. Est-
que homo multò miserabilior lethali
crimine oneratus, quam si à dæmoni-
bus, quotquot in inferno ardent, tor-
queretur. Exiguum foret, si in mon-
strum transformaretur in comparatio-
ne illius mali. Miraris, cum audis re-
gem Nabuchodonosorem in bovem
transmutatum, Tiridatem Armenia Re-
gem porcum induisse. Nihil hæc sunt,
si conferantur cum ijs, quæ in anima
peccatoris cernuntur. Hic enim in-
star diaboli est, ut merito de horum a-
liquo illud Salvatoris asseri possit: *unus
ex vobis diabolus est. Ioan. 6.* Quia uti
explicat S. Thomas, diabolus esse, est,
creaturam rationalem mortali peccato
simplicatam. Si cui libera daretur ele-
ctio seipsum ad inferos præcipitandi si-
ne culpa, aut quamprimum in cælum
conscendendi potestas offerretur cum
peccati macula, nemo esse deberet cum
D. Anselmo, qui non animosè decer-
neret atque exclamaret: malo peccati
expers subire inferni rogi, quam cum
peccato in cælum conscendere. Sed
quid cum Anselmo dixi? quando Ec-
clesia-

clestasticus disertè pronunciauit de culpa: *utilis est potius infernus quam illa* Cap. 28. Neque mirum est, quia malum poenae opponitur & repugnat voluntati creaturae, malum verò culpae voluntati Creatoris. Tu nunc aestima, quibus hic possit institui comparatio.

Ex altera verò parte, quis assequi potest excellentiam Gratiae, per quam efficiamur filij adoptivi Dei? Tantum bonum est divina gratia, ut minimus gradus superet omnem nobilitatem, sapientiam, pulchritudinem, potentiam, sanctitatem, divitias, & quidquid unquam universi possidebant homines, imò quidquid Angelicæ proprium est naturæ. Ut aded, si oporteret pro consequenda minima gratiæ portione, everti hanc mundi machinam, caelorum orbem dissolvi, & universæ naturæ opera destrui, nihili facienda esset hæc jactura. Plus dicam: justificatio, per quam gratia animabus nostris infunditur, antecellit omnia opera naturæ, quæ procedunt ab Omnipotentia divina, & præstantius opus Deus producit, quando peccatorem convertit ad poenitentiam, quam cum stellis sese movendi indidit virtutem, solem stetit, universum hoc procreavit; imò si post quodvis sæculum novam produxisset mundum. *Non est digna ponderatio continentis anime* Eccl. 29. Nulum excogitari potest pretium, quod æquale sit Animæ Justæ. Quid nunc tibi videtur de felicitate illius, qui ex summa miseria ad talem statum contendit? Pone tibi ante oculos duo hæc extrema: Peccatum: & considera attentè, tum illud confer cum Gratia, ac perpende differentiam, quo expenso facilè

intelliges, quanta nobis ex sacramentali Confessione proveniat utilitas, quæ interveniente efficitur grande opus Justificationis. Miraberis & præsumptore te ipsum non capies, quòd etiamnum inveniantur peccatores, qui rarò admodum ad sacram accedant Confessionem, suisque malis indormiant, veluti irrationalia pecora, quibus jucundius est volutari in sordibus, quam aureo incubare strato. O! Quàm justas causas Deus habet huic hominum generi per Scepterum comminandi: *Visitabo super eos defixos in facibus suis*, Cap. 1. Quòd si autem justificatio jam præcessisset, non tamen ideo suo fructu carebit Confessio, nam gratia illa, cujus vel minimum gradum adeptus es, identidem nova capit incrementa & roboratur. *Qui justus est, justificetur adhuc*, Apoc. 22.

Sine proinde te manu duci ad tuum salutare Sacramentum. An cum te ad Confessionem invito, videor atrocitate subjicere carnificiæ? imò proficere & spondeo, te in immensos divitiarum thesauros introducendum, et quo assatim tibi licebit tuam ditare animam. Non te exterreant voces illarum Examen, dolor, propositum, satisfactio, puerorum more: qui conspecta larva solè contremiscent, & pedem referre. Perlege & clarè intelliges. Si placet me discipulum sequi, manifestum fiet tibi, quid terra ista promissa non modò non devoret suos habitatores, sed etiam vitam conferat, mèlque ex petra largiter profundat, hoc est, ipsa dolor summum pariat voluptatem, qualem nunquam mundi Amatores intra suam Ægyptum degustarunt.